

El carrer del Canigó

84

de la personalitat catalana de les contrades pirinenques.

UN CARRER D'HABITATGES UNIFAMILIARS

El carrer del Canigó es troba situat al barri de les Pedreres, a la zona antigament anomenada dels Caputxins, i és un carrer sense sortida que té el seu accés per la pujada de les Pedreres. El nom li fou posat per un acord del ple de l'Ajuntament del dia 4 de novembre de l'any 1960, en referència al massís orogràfic del Pirineu que ultrapassa els 2.000 metres d'altura i que ha estat secularment un important centre de muntanyisme. Després de la publicació del poema *Canigó* per Mn. Jacint Verdaguer (poema èpic en 12 cants i un epíleg conegut l'any 1880 i publicat el 1886), aquesta muntanya ha esdevingut una mena de símbol

El carrer del Canigó començà a ésser habitat en temps de la 2ª república, quan hom construï les primeres cases aollint-se a la facilitat que hom donava per a la construcció de cases per a treballadors. En un primer moment eren uns pocs habitatges aïllats en un indret que hom judicava molt allunyat de Girona i d'un accés esquerp i difícil, però a mesura que la ciutat anà creixent es configurà un veritable carrer que l'Ajuntament es veié obligat a reconèixer oficialment al començament de la dècada dels anys seixanta.

Com ja hem dit, hom pot introduir-se al carrer amb cotxe en el benentès que en arribar al cap-

davall es trobarà amb una plaça rodona que n'assenyala l'acabament. D'ací surt una escala que baixa vers el Portal Nou, i una altra que puja cap dalt de la muntanya fins enllaçar amb el carrer del Pirineu i que permeten diverses opcions de sortida ràpida a peu.

Actualment el carrer és construït quasi totalment, i és format per estatges unifamiliars de planta baixa i un o dos pisos. En la seva majoria són de protecció oficial i cadascun d'ells té un to personal i inconfusible que conforma un carrer ben especial, ple de diverses tonalitats; les cases són construïdes en els anys trenta — com indica la llinda d'alguna porta —, cinquanta i setanta, i a hores d'ara compta amb poques possibilitats de créixer, atès el fet que el darrer tram del costat esquerre té un gran desnivell que porta cap a la muralla, i que reuneix poques condicions per a la construcció.

Afegim que l'any 1962 s'hi dugueren a terme les obres de la instal·lació del clavegueram, i que posteriorment es procedí a l'agencament del paviment i de l'enllumenat. No compta amb cap mena d'equipament comercial, per la qual cosa depèn absolutament de Girona, i té a escassos metres l'institut d'ensenyament mitjà Jaume Vicens i Vives.

Ramon Alberch i Fugueras

Les escales presideixen l'urbanisme del carrer. (Foto: Rafael Bosch)

Un ambient diferent a l'Escala La selecta senzillesa de Piano-bar Blanca

L'amplitud del local, la decoració elegant i la bona música són els trets fonamentals de l'èxit de Piano-Bar Blanca (Foto: Miquel Ruiz)

L'ampli taulell del local ofereix una trentena de còctels originals i un nombre similar de suc de fruita naturals (Fotos: Miquel Ruiz)

Des del 21 de juliol passat, l'Escala compta amb un nou local diferent als que normalment es troben al llarg de la Costa Brava.

Piano-bar Blanca s'aparta per mèrit propi de la denominació genèrica de pub amb música, i va molt més enllà: La seva decoració, cuidada al detall per Salló S.A., combina la blancor dels mobles de bambú fets especialment per al local, amb la naturalitat de les plantes escollides i arreglades per la senyora Campistol, i que donen una nota de color alhora alegre i tranquil·la.

L'element decoratiu, doncs, és el primer que atorga a Piano-bar Blanca un ambient selecte i agradable.

Un altre encert del nou local és la capacitat: més de dues-centes persones, amb lloc per ballar, si es vol, a la petita pista i un altell que dona al local una sensació d'espai quasi a l'aire lliure molt lluny del típic efecte del local fosc i atapeït a què se'ns té acostumats. L'aire condicionat i la proximitat del mar — Piano-bar Blanca està situada a l'edifici de Port Escala —, acaben d'arrodonir aquesta sensació de tranquil·litat i frescor tan ben aconseguida.

Evidentment, no és només la decoració el que fa de Piano-Bar Blanca un local diferent. La Música té una importància cabdal i com el mateix nom indica, ofereix

l'oportunitat d'escoltar-la en viu a partir de les vuit del vespre. En aquests moments, l'encarregat d'amenitzar l'ambient és el conegut músic de Cassà, Benet, que amb el seu orgue electrònic ofereix cada nit un ampli repertori que ocasionalment es veu acompanyat per alguns cantants que visiten el local i que estan oferint autèntiques Jam-Sessions totalment espontànies. També és important l'ambientació musical basada preferentment amb la música dels seixanta.

L'ampli taulell de Piano-Bar Blanca ja ens suggereix un bon assortiment de begudes i combinats; així podem escollir entre una trentena de còctels especials quasi tots basats en suc de fruita naturals, a més dels suc de fruites exòtics i xampans de les millors caves nacionals i franceses.

José Suarez, canari, resident a l'Escala i que porta vint-i-dos anys en el ram de l'hostaleria, és el director i artífex d'aquest racó selecte i diferent que en els pocs dies que porta obert al públic ha estat molt visitat, reafirmant l'encant especial del local.

Piano-Bar Blanca no es limitarà a ésser local de temporada, sinó que també obrirà cada divendres, dissabtes i diumenges de l'any.